

פד.

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

1. וכן הפקדש לא יבא ולא יחלל את מקדש אלקויו כי גזר שמון משחת אלקויו עליו אני יקרא כא בי
2. כי בו בחר אלקיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם ה' הוא ובניו כל הימים. דברים יח ה
3. אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני
4. יקרא כא בג משמרתי את משמרתי ולא ישאו עלי חטא ומתו בו כי יחללו אני
5. יקרא בב כי יקראו עונו ישא את קדש ה' חלל ונברתה ה' ונברתה מעשרי: יקרא ט ח
6. נפש כי תמעל מעל וקטאת בשגגה מקדשי י ויהיאת את אשמו לוי איל תמים מן הזאבן אשר יקרא בב כי יקראו עונו ישא את קדש ה' חלל ונברתה מעשרי: יקרא ט ח
7. וקרא ט ח וקטאת ובניו אתך תשמרו את הבריתם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבודתם עבדת מקנה אתן את הבריתם והזר הקרב יומת: במדבר יח ז
8. כל הקרב הקרב אל משכן יי וזאת האם תמנו לנוע: במדבר יח ח
9. והקביא ההוא או חלם הקהלים ההוא יומת כי דבר קרה על אלהים המוציא אתכם מארץ מצרים והפך מבית עבדים להיותי מן הדרדר אשר יקרא אלקיך ללכת בה ובערת קרע מקרבך: דברים יג ו

ובל דבר הבא מן הכלל אין דנין וכו'. לא דמי להיאחז דפרק שני דנחמין (דף יח. טז) דילפינן שמוי יין חוקה חוקה ממוחמר בגדים משום דררשינן אין בגדיהן עליהן אין להונתן עליהן וכן בכל גנהו דכתיב ולא יחללו דייקנן הא עצדו חיללו וילפינן חילול חילול מתרומה וצמורס מן הרשעה על היפה

ללא ילפינן דליהו צמימה חט חט מתרומה תירץ הרב רבי יעקב לאורלייני"ש משום דהו דבר הבא מן הכלל ונריך לחלק אמאי הו דבר הבא מן הכלל טפי מהנך וצפרק כסוי הדס (חולין פה. וס) דשרי רבי שמעון טריפה שנסחטה חולין ועזרה ומותרת בהנאה משום דהויה שמיטה עשויה ראיה וילפי ג"ש מוטבוח טבח והכן אע"ג דגזי חולין צעורה לא כתיב זביחה אלא מן הכלל דררשינן ו צרחוק מקוס אמה וזבח ולי אמה וזבח בקרוב מקוס אין זה מן הכלל דהא כתיב כי ירחק ממך המקוס וילפינן מוטבוח טבח דצביחה הראויה אפ"י ועל זביחה הראויה דייקנן הא בקרוב מקוס לא וכן צריס הבא על צימנו (ויצטו נה:) גזי הערה דילפי חייבי עשה כגון מלרי ואלדומו דכתיב צהו דור שלישי יבא בג"ש ציאה ציאה אע"ג דלא כתיב ציאה אלא מן הכלל דדייקנן הא דור שני לא יבא הא נמי ינחא דילפינן בג"ש דדור שלישי יבא דהיא ציאה היא הערה והדר לייק הא דור שני לא יערה: אלא משמש ששימש. תימה דהו לן למילף ממוחר טפי משום דחילול דימיר מחילול דימיר עדיף כלאמנן לעיל חילול דריס מחילול דריס עדיף דגזי צעל מוס כתיב ואל המזבח לא יגשו וכו' וצנתר כתיב כי את קדש ה' חלל לאפוקי תרומה דכתיב כי יחללוהו וכי"ת פסול הגוף עדיף חס כן לעיל דילפי טמא ששימש מתרומה ופריך דילפי מנוטר הוא ליה לנשווי משום דפסול הגוף עדיף ולא משום חילול דריס יש לומר דהכל פסול הגוף דעבודה מפקול הגוף דעבודה עדיף:

בן ואבא בבע"ט מום. כל הני דלעיל דלא ממעטינן דפסול טומאה הס כתרומה וטבל אע"ג דלאו פסול טומאה הוא דמי לתרומה טפי מהני: גמר חטא מתרומה. תימה דמשמע צ"י צמרה למכות (דף יג.) דליכא מלקות צקדשי צקד דביס דקא חשיב מעשר שני והקדש שלל נפדו ואמאי כיון דמתרומה ילפינן לא הוה לן למילף אלא דומיא דתרומה דקדישה קדושת הגוף כדאשכחן צנחמין שנהי פרק צית שמאי (דף מה:) דקדשי עובדי כוכבים

לא מועלין בהן דגמרינן חט חט מתרומה וצמורס כתיב צני ישראל ולא עובדי כוכבים ואמרינן ד"ה צקדשי מוצח אבל צקדשי צקד הביס מועלין ומפרש טעמא דכי גמרינן מעילה חט חט מתרומה דומיא דתרומה דקדשא קדושת הגוף אבל קדשי צקד דקדושת דמיס לא וקצת יש לדחות היא דמכות דשייך צהו פדיון אבל קשה ממעילה פרק הנהנה (דף יח:) דממעט מחוחר ממעילה משום דגמרה מתרומה אלמא ילפינן קדשי צקד הביס מתרומה ויש לומר דהתם הוא דצעין דומיא דתרומה משום דכתיב לה' לרצוי ולא גמרינן אלא דומיא דקדושת הגוף ואע"ג דרבי יוסי דריש ליה התם ולא רצנן מכל מקום לרצנן נמי אהני לגזי הכי דלא גמרינן קדשי צקד הביס מתרומה (וע"ע מוס' ממורה ג. ד"ה מאי תרומה):

וערל בשר. שמתו אחיו מחמת מילה: לא יבא. והיינו אהרה מדברי קבלה בעלמא ולא לקי עלה: וכן המקדש לא יבא וגו'. כלומר אע"פ שמתו אביו ואמו אין נריך ללאת מן המקדש שאם יעבוד לא יחלל הא כהן אחר שלא יחלל חלל: מי כתיב צנחמין מי כתיב צנחמין

וערל בשר לא יבא אל מקדשי (לשרתני) אונן מגול דכתיב ומן המקדש לא יבא ולא יחלל את מקדש אלהיו הא אחר שלא יבא חילל א"ל רב אדא לרבא ונילף חילול חילול מתרומה מה להלן במיתה אף כאן במיתה מי כתיב ביה בגופיה מכללא קאתי הו דבר הבא מן הכלל וכל דבר הבא מן הכלל אין דנין אותו בגזרה שוה וישב מגול אמר רבא אמר רב נחמן אמר קרא כי בו בחר ה' אלקיך מכל שבטיך לעמוד לשרת לעמידה בחרתיו ולא לישביה בעל מום ר' אומר במיתה וחכמים אומרים באזהרה מ"ט דרבי דכתיב אך אל הפרוכת לא יבא וגו' וילפי חילול חילול מתרומה מה להלן במיתה אף כאן במיתה ונילף חילול חילול מתרומה מה להלן בכרת אף כאן בכרת מסתברא מתרומה הוה ליה למילף שכן פסול הגוף מפקול הגוף אדרבה מנוטר הוה ליה למילף שכן קודש פנים פיגול ונוטר אלא מטמא ששימש גמר פסול הגוף מפקול הגוף קודש פנים פיגול ונוטר מקודש פנים פיגול ונוטר ורבנן אמר קרא ובו ולא בעל מום הויד במעילה רבי אומר במיתה וחכמים אומרים באזהרה מאי טעמא דרבי אמר ר' אבהו גמיר חטא חטא מתרומה מה להלן במיתה אף כאן במיתה ורבנן אמרי אמר קרא בו בו ולא במעילה: זר ששימש במקדש: תניא רבי ישמעאל אומר נאמר כאן והזר הקרב יומת ונאמר להלן כל הקרב הקרב אל משכן ה' ימות מה להלן בידי שמים אף כאן בידי שמים ר"ע אומר נאמר כאן והזר הקרב יומת ונאמר להלן והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת מה להלן בסקילה אף כאן בסקילה רבי יוחנן בן גורי אומר מה להלן בחנק במאי קמיפלגי רבי ישמעאל ורבי עקיבא רבי עקיבא סבר יומת מיומת ואין דנין יומת מיומת ורבי ישמעאל סבר דנין הדיוט מהדיוט ואין דנין הדיוט מנביא ורבי עקיבא כיון שהדיח אין לך הדיוט גדול מזה במאי קמיפלגי רבי עקיבא ורבי יוחנן בן גורי בפלוגתא דרבי שמעון ורבנן דתניא נביא שהדיח בסקילה ר"ש אומר בחנק הא אנן תנן רבי עקיבא אומר בחנק תרי תנאי ואלבא דרבי עקיבא מתניתין ר' שמעון ואלבא דר' עקיבא ברייתא רבנן ואלבא דרבי עקיבא:

הדרן עלך אלו הן הנשרפין

הדרן עלך אלו הן הנשרפין

- א) זבחים טו. ב) זבחים כג. ג) פסחים לג. יעלי כ"ג.
- ד) פסחים טו וכו'.
- ה) זבחים ז. ו) זבחים טו. ז) זבחים טו.
- ח) זבחים טו. ט) זבחים טו. י) זבחים טו.
- יא) זבחים טו. יב) זבחים טו. יג) זבחים טו.
- יד) זבחים טו. יו) זבחים טו. יז) זבחים טו.
- יח) זבחים טו. יט) זבחים טו. כ) זבחים טו.
- כא) זבחים טו. כב) זבחים טו. כג) זבחים טו.

גמ' ובל דבר הבא מן הכלל. ע"י שטיה מקובלת בב"ק דף ה' ע"א ד"ה אמת. תמת. ובתשובת תולדות אדם להרשב"א סימן טו:

הגהות הב"ח

א) ר"ה מי כתיב בו אונן איתו כ"ל וכו' וכו' ד"ה אמר קרא וכו' פסול טומאה ובמיתה הקדש:

מוסף רש"י

וערל בשר. שמתו אחיו מחמת מילה ולא רלו למוט, כתיב פן ימות גם הוא כחטא (ויקרא טו. ו) וכן המקדש לא יבא ולא יחלל. לעיל מיה מיה לנשי ואלמו לא יבא ולא יבא וכן המקדש וגו', כלומר לא יבא שמו אביו ואמו אין נריך ללאת מן המקדש, אלא עומד ומקריב, ולא יחלל, ע"כ הקדשים מחללין בן, הא הדיח שלא יבא ועבר חילול וכו' (זבחים טו.) ולא לישביה. ויין ללא צמורס הו ליה זריס חר מחיל עבודה (שם כג.) גמר חטא מתרומה. לרוב דברים הו למרה מתרומה במסכת מעילה (יח:) כתיב הכא ותטלה בשגגה צמורס שוה ולא יפלו ע"ה חטא (קדושין ו.) וכלא במעילה. בו ולא במעילה. מיתה הוא דמעטיה וגיירה סוה דקדימת קיימא וילפינן אהרה דמעילה מאהרה דתרומה דכתיב ציה וכל לא יחלל דמיס ורוב הלכות מעילה היא למדה מתרומה דמכות הכינס בצמורס שוה ו (מכות יג.) ובענין פסחים לג.) ומיה מיתה לא גמרינן מיה דמתפרש רצנן טעמיה דמעט החמא מתרומה ומתו בו, והאי בו מיטעטא בו ולא מעילה (פסחים שם.) נביא שהדיח. שמענה צמס הקב"ה לעבוד עבודה כוכבים (לקטו פס) הדרן עלך אלו הן הנשרפין